

Husqvarna

Symaskiner. Leveret til Høftet, Regeringen, Kommunen, Skråder-Fagskolen & Centralværksteder. Fordelagt. Priser, Vilkaar og Garant. — Det svenske Staal er bedst. — Holmens Kanal 3. Centr. 1876. Telefon 00 København K.

FØLG BRUGSANVISNINGEN

Den bedste og mest udbredte
Thesort
Kun een Kvalitet

Hvad nu?

For kort siden hørte jeg tilfældigvis, at man et Steds i en af Dansk Kvindesamfunds Kredse, betagne af den store Begivenhed 5. Juni, meldte sig ud i Massevis.

Dette skulde da vel ikke være noget, der gentog sig andre Steder i Landet? Jeg haaber det ikke.

Aldrig før har vi trængt saa meget til Dansk Kvindesamfund som nu.

Hvis dette var en blot og bar Valgretsforening, var det i sin Orden, at det skrumpede ind og efterhaanden døde, hvis man ikke foretrak med et Slag selv at aflive det. Men det er det jo ikke.

Det arbejder fremdeles i samme Aånd som hidtil; der er kun sket den Forandring, at den nye Grundlov giver alle dets Medlemmer, Kvinde saavel som Mand, Midlet i Hænde til at føre deres Ideer igennem. Men selv med dette Middel i deres Besiddelse, vil Arbejdet for Ideernes Virkeliggørelse dog tage Tid.

Julie Laurberg & Gad

Kgl. Hoffotografer
Kongens Nytorv 13

Netop nu, da vi har naaet den direkte Indflydelse paa Lovgivningen, gælder det om, at vi Kvinder holder sammen, ikke for at danne et Kvindeparti — noget jeg er absolut imod og forøvrigt anser for en fuldstændig Utopi — men for i Fællesskab at drøfte, hvorledes vi bedst kan gøre Brug af vore politiske Rettigheder til Gavn for vort Folk. Ganske naturligt vil i første Række vor Tanke vende sig til Love vedrørende vort eget Køn, der saa længe har været mere eller mindre negligerede og forglemte, og ikke mindre vedrørende Barnet, det, om hvilket enhver normal Kvindes Moderinstinkt samler sig, enten hun saa er gift eller ugift. Men jeg vil ogsaa gerne som en Hjemmets Kvinde have Lov til at pege paa, at vi i Virkeligheden aldrig helt kan skil-

debevægelse underbygget sit Krav om Valgret med stolte Beviser, end i denne Verdenskrig, og dens Medlemmer har Lov til at vente, at deres Fortjenester under Krigen vil blive regnet deres Sag til gode, paa Opgørets Dag.

Men hvilken Løn stiller nu Hr. Karl Larsen de tyske Kvinder i Udsigt til Gengæld for deres fortrinlige, uegennyttige Arbejde og eksempellose Offervilje? Jo — han lover dem paa den tyske Regerings Vegne — ikke Valgret — men tvungen Værnepligt, for at Samfundet kan udnytte de under Krigen vundne Erfaringer angaaende Kvinders Arbejdsevne. Altsaa, som Tak for frivillig ydet Værnepligt: tvungen Værnepligt uden dertil knyttede borgerlige Rettigheder. Hvis dette virkelig er den tyske Regerings Hensigt og ikke en Fremtidsfantasi af Forfatteren Professor Karl Larsen, da tror jeg nok, begge grundig har forregnet sig med Hensyn til Krigens Virkninger paa Kvindebevægelsen.

Naar Fredens Dag endelig engang oprinder, skal det nok vise sig i alle Lande, at Kvindebevægelsen rejser

Hovedet mere selvbevidst end nogen sinde, og hvis dens Modstandere da skulde tænke paa at hyde Kvinderne noget saa utroligt som tvungen Værnepligt uden politisk Borgerret, da skal de finde den organiserede Kvindebevægelse ligesaa rustede overfor en saadan Haan, som overfor de Vanskeligheder, Mændenes Krig affødte.

Professoren slutter sit lille Udfald mod Kvindebevægelsen med den spøgefulde Paastand, at der er mere Slægtskab mellem Petrarca og Halenegeren, end mellem den guddommelige Digter og hans Laura.

Jeg indrømmer, at denne Krig paa det sørgeligste har bekræftet hans Paastand; mere end én Digter synes den at være gaaet til Hovedet, og Halenegermoralen fejrer sine vildeste Triumfer, saa meget mere Anledning er der for de Kvinder, som har formaaet at bevare deres Hoved koldt og deres Hjerte varmt til endnu stærkere end før at hævde Kravet om Medstyre. Just fordi Mand og Kvinde er noget af det mest forskellige i Branchen Menneske, som Professoren udtrykker sig, er det nødven-

digt, at begge Parter bliver hørte der, hvor Afgørelsen træffes.

Endnu mere end Professor Karl Larsens Kvindebetrægtninger har dog Hr. J. C. Christensens Udtalelser i „Tiden“ samme Dag vakt Kvinders Undren. Dansk Kvindesamfund smigrede sig med, at vor Sag var ganske anderledes kendt og forstaaet af Hr. Christensen, end den efter disse Udtalelser er. At vi af en Politiker, der som Foredragsholder i vore Kredse ude i Landet har samlet Tusinder af Landbokvinder om sin Talerstol, skal høre, at Kvindebevægelsen er en Overklassebevægelse, som er fremstaaet, fordi Fabrikantens og Embedsmandens Frue kedede sig ved at være henvist til Hjemmets Gerning! og de selskabelige Triumfer! og derfor søgte en Adspredelse ved at forlange Adgang til de Enemærker, som før var Manden alene forbeholdt, det vilde vi have forsværget, om vi ikke havde set det sort paa hvidt i „Tiden“.

„Arbejdsstandens Kvinder og Landbostandens Kvinder var ikke med i Bevægelsen“, saaledes skriver Hr. J.

Fotograf **Karen Klitgaard-Nielsen** Kjøbmagergade 6, (Elevator). Moderate Priser.